Ναρσής

Έρχεται τώρα ένας ανθρωπάκος, που από πολύ νωρίς του στέρησαν την αντρική του φύση, δηλαδή τον ευνούχισαν, και κάνει άνω κάτω, όχι μόνο την εποχή του, αλλά την ίδια την ιστορία!
Αντί να καταλήξει ένας παχύσαρκος και άτριχος φύλακας χαρεμιού, καταπώς του πρόσταζε η μοίρα, αυτός σκαρφαλώνει στα ανώτατα στρατιωτικά αξιώματα και στρογγυλοκάθεται στη θέση του Αρχιστράτηγου του Ιουστινιανού! Μεγάλη δουλειά!
Στην λεγόμενη Στάση του Νίκα, τώρα, στα 532 μ.Χ. Εκεί είναι που ο Ναρσής ξεδιπλώνει τα ταλέντα του. Την ώρα που οι εξεγερμένοι πολιορκούν το παλάτι και ετοιμάζονται να το κάψουν, ο αυτοκράτορας με τη βαλίτσα στο χέρι ετοιμάζεται να την κοπανήσει! "*Χάσαμε το θρόνο*", σου λέει, "*να γλυτώσουμε την περδικούλα μας*"!
Τότε, λοιπόν, ο ευνούχος μας, αλλάζει κυριολεκτικά την ιστορία. Παγιδεύει τους έξαλλους επαναστάτες με ατέρμονες συζητήσεις, τους τάζει ό,τι του κατεβαίνει στο κεφάλι και κερδίζει πολύτιμο χρόνο! Ήτανε, βλέπεις, δυνατός στο …σπρέχεν!
Βρίσκουν έτσι την ευκαιρία οι έτεροι στρατηγοί, Βελισσάριος, Μούνδος και δε συμμαζεύεται, τους εγκλωβίζουν και δεν αφήνουν ρουθούνι!
Ο δε, Ιουστινιανός, πια, "*Ναρσάκο μου*" και "*Ναρσάκο μου*"!
Εκεί που θα καταδιωκόταν "*κρυπτόμενος από χωρίου εις χωρίον*", όπως ένας άλλος συνάδερφός του, κάτι αιώνες αργότερα, καθάρισε ανέλπιστα!
Πεντακαθαρίδης!
Από κει και πέρα δεν πιάνεται ο δικός σου, για να επιστρέψουμε στο Ναρσή.
Ξεκινάει πόλεμο με τους Γότθους, που κρατάει 20 χρόνια. Ενδιάμεσα βαράει Οστρογότθους, Φράγκους, Αλαμανούς και τα ρέστα! Ρίχνει ένα χέρι ξύλο στους Λογγοβάρδους, ενώ πετάγεται και στη Βαλκανική χερσόνησο γιατί οι Ούννοι έχουν παραπάρει αέρα!
Εκεί, όμως, που μεγαλουργεί είναι στην Ιταλία! Κοπανάει αλύπητα τους εχθρούς του Βυζαντίου! Τους κάνει τέτοια χουνέρια που οι Γότθοι ηγεμόνες, ο Τεΐας κι ο Τωτίλας (μα είναι ονόματα αυτά;) λένε "*αμάν, όχι άλλο*"!
Άρχοντας πλέον στην Ιταλία, ο Νάρσαρος! Πρώτος Διοικητής, Πατρίκιος, Ηγεμόνας! Μόνο σερ δεν τον κάνανε, δεν είχε γεννηθεί ακόμη η Ελισαβετάρα!
Κι εκεί που είναι ο καλύτερος του χωριού, αλλάζει η κυβέρνηση στο Βυζάντιο!
Με το θάνατο του Ιουστινιανού αναλαμβάνει η Σοφία! Μιλάμε για κυράτσα περιωπής! Το Ναρσή δε θέλει ούτε να τον… μυρίσει!
Λίγο τα πλούτη και οι εξουσίες που έχει συσσωρεύσει, λίγο που τον βρίσκει εντελώς γυναικωτό (ευνούχος, γαρ), κάθεται και του στέλνει μια επιστολή μέγκλα!
Του ζητάει, ούτε λίγο, ούτε πολύ «*ν' αφήσει στους άντρες τα όπλα και να γυρίσει στη θέση του, ανάμεσα στις γυναίκες του παλατιού, για να πιάσει τη ρόκα*»!
Μασάει, όμως η στρατηγάρα μας; Δε μασάει!
«*Θα της γνέσω ένα τέτοιο νήμα*», λέει στους μουδιασμένους συνεργάτες του, «*που δεν θα μπορεί εύκολα να ξεμπλέξει*»!
Αρσενικό από τα λίγα ο στρατηγός! Έτσι; Όχι, παίζουμε!